שבועת העדות פרק רביעי שבועות לד.

מסורת הש"ס

ואינו חייב אלא אחת בפני כ"ד. אם השביעם כנ"ד: שלא עשה כו מושבע. מפי מחריס כשנשבע עצמו. ולקמן מפרש לה לקולה: או או ביטוי. או נפש כי תשבע לבצע או להרע או להיטיב: שכן פחות מפחות. בשניהם כתיב ° מחטה נג"ש: תעלם מחטאת עדות וביטוי בחטאת מכל שבועת הפקדון בגמ': שכן חמ"ל כמו"ד שבועי"ה וכפרי"ה [ועכרי"ם]. סימן הוא. שכן חטת מחטת מחמטת ובשניהן מייב על המוציל מכל ביטוי כתיב בה ועלם: שבועי"ה וכפרי"ה. עדות ופקדון בלין ע"י טענה וכפירה מה שאין כן בשבועת ביטוי: ועכרי"ם. עדות ופקדון שמיהן בשבועות בשעבר מכל ביטוי עיקרה להבא: חמל"ה שירד"ה וכומ"ם. סימן הוא. עדות וביטוי שניהן בחטאת ועולה ויורד ומין בהם תוספ לאפוקי פקדון שהוא בחסם ונקרבן קנוא ומוסיף עליו תוספ בהקרבן כדכתיב (ויקרא ה) ושלם לאשר חטא ומחסרו יוסף עליו: אפוקי דר"ח סמיך. לחינו אלא בחטיעת ממון גופה קאמר ים מהן שהוא מייב ים מהן שהוא פטור: מפי ביניים. כי ניחו חביעת ממון דפטור ר"ע וממייב כהו ר"ח: לר"ח מייבין. דגבי השבת גזילה שמעי ליה לקמן (דף ח:) דמימיב השבה על גזילת קרקע וקס"ד להוא הדין לשבועת הפקדון או לשבועת העדות: ולר' יוחנן דאמר משביע עדי קרקע פטור אפי' לר"ח. וכן לשבועת הפקדון לקמן היא בפ' שבועת הפקדון (שם): אינו כשבועת הפקדון דשמעינן ליה (שם) דדרים פרשת שבועת הפקדון בריבוי ומיעוטי גבי והשיב את הגזלה[ה]. והא דאמרינן בכתובות (לך מב.) גבי פקדון ילפו מלו שהם קנם דלא כר"ח: לימא ר' יוסי הגלילי. דאמר אין עדות מתקיימת אלא בראיה וידיעה מן מעדות ממון: ליח ליה דרבי אחא. דלמין וממייב בדאמי כגון גמל המוחר בין הגמלים דממייב ליה בלא ראיה בדאמי: פשוטה. כעין כרגליו. ולי נראה כשבא לחקק לנקיבה הוא נלחם ומכה כרגלין גמלים שבניבותיו ולעון חומר נופל בחשמים גמליס דמניח בבכורות (דף ח.) גמל אמור כנגד אמור: דאי אית ליה דר' אחא. דלמין בדאמי: דיני נפשות נמי מצטרפי לה. דמתקיימת בלא ראיה כגון הא דאמרינן בן שנת דאי ליה דיינת ליה בדיני ממונות גבי גמל משום דבידוע שזה הרגו ה"ג בידוע שזה הרגו: אלא ראיה בלא ידיעה מי. אם ראה שהרג אדם ואינו יודע מי הוה ההרוג מי מני מתחיל עליה מי לא בעי ידיעה: לימיך כו': קסבר ר' יוסי הגלילי. מילתא בפני עצמה היא והכי קאמר [ה]מדקאמר ר' יוסי הגלילי אין שבועת העדות אלא בעדות המתקיימת בידיעה בלא ראיה ולאיה בלא ידיעה ס"מ דם"ל משביע עדי קנם לחוגם ומפתה וכפרו פטורין: ועדיים נהי דידיעה בלא ראיה אשכחן לה ראיה בלא ידיעה מי לא בעי מידע נכרית בעל בת ישראל בעל בתולה בעל בעולה בעל יתיב רב המנונא קמיה דרב יהודה ויתיב רב יהודה וקא מיבעיא ליה מנה מניתיך בפני פלוני ופלוני חייב כשלמא ידיעה בלא ראיה משכחת לה אלא ראיה בלא ידיעה היכי משכחת לה. מי לא בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי לך בפני פלוני ופלוני מושבע בנשבע ומוזד כשונג. ולימא למימר להיפ גופה נילף בק"ו למיכא למימר שבועת ביטוי יוכיח ומיהו כמה מצינו מני גמר לה וגרסה להיינו הא דפריך לקמן ליגמר נמי שבועת פקדון משבועת העדות למושבע מפי מחריס וכ"ת מדכתב נילף מביטוי מפתכת דלימא למילף טפי מעדות שכן חטת תנעיה בפריה ועבריה: ה"ג תבעיה בפריה ועבריה. ומית ל"ג ועבריה משום דשבועת ביטוי מיתת [נמי] נשמעי לי"ע וי"ג דמ"כ תנעיה ובפריה תרי מילי ניהו מדקתמר הכי נפיקו ולקמן בשמעתין מוכח דמחל היא דפריך מדכתב מעדות ה"ל למילף שכן חטת הדיוט בשבועה תנעיה ובפריה ומוחין ומשני הכי נפיקו ולי מחיני כתרי מס כן לא נפיקו:

דאי אית ליה דר' אחא בדיני נפשות נמי משכחת לה. מתמע הכא דר' אחא אית ליה דומדנת נדיני נפשות ותימה דבפ' אחד דיני ממונות (סנהדרין דף ו:) גבי כילד מחיימין על דיני נפשות שמא תחמרו מחומר לחיתם ודייק נמי (שם:) הא נדיני ממונות [ה]אמרינן כמאן כר' אחא כו' משמע דלא אית ליה רבי אחא נדיני נפשות וי"ל דודאי מעיקרא דם"ד דלא מיתוקם כרבנן ע"כ מוקי לה כר' אחא ומית לן למימר דלא אית ליה רבי אחא נדיני ממונות דוקא ולא נדיני נפשות כי היכי דמיתוקם מתני' כוותיה אבל לפי המסקנא דמוקי לה כרבנן מ"ל דר' אחא אית ליה דומדנת נדיני נפשות ול"ל דלא אית ליה דומדנת אפי' נדיני נפשות לכ"ע כמו שעלתה לו נשיכה על לחנו ונקב קרוס של מוח לאפי' רבנן מודו בהאי דומדנת כדמוכח בפרק כל הנשבעין לקמן (דף מו:) כגון שעלתה לו נשיכה על גבו וכן בחילוי ידיו וי"ל דהמ"ל ולטעמיך:

על פי שנים עדים. מכר היה וכמ"ד (מכות דף ו: וסנהדרין ח:) דאין צריך התראה ומע"פ שהיה כאן פירכוס ובלבול רוח שהרי בחורכה היה לה היה פוטרו בשביל כך דזוקא גבי גלות הוא דפטרי' ליה בפ' כמה דינמות (דף קכ: וסס) משום דמייתרי קראי דכתיב כמה זמנין ויפל עליו וימות אבל מביתת ב"ד לא מיפטר בהכי מדע דהא אמרינן (סנהדרין עח:) שהיו מוציאים לוחו ומיהו מכאן יש לדמות ולאוקמיה כגון דמחייה בביתת דשיגא ולא פרכים וכן צריך לאוקומה למאן דמוקי בפ' אלו נערות (כתובות לג:) לקרא בשוגג ומאי ונקה ונקה מגלות[ה]:

אי טריפה הרג אי שלם הרג. תימה הא מחזינן בהו רובא דמרובא דייקינן לה בפ"ק דחולין (דף יא: וסס) דלא מייתינן דלמא בחקוס סריף נקב הוה וי"ל דמייתי כגון לחיכא למיחש מהס הרג: ועדיים

מושבע בנשבע ומוזד בשונג. ולימא למימר להיפ גופה נילף בק"ו למיכא למימר שבועת ביטוי יוכיח ומיהו כמה מצינו מני גמר לה וגרסה להיינו הא דפריך לקמן ליגמר נמי שבועת פקדון משבועת העדות למושבע מפי מחריס וכ"ת מדכתב נילף מביטוי מפתכת דלימא למילף טפי מעדות שכן חטת תנעיה בפריה ועבריה: ה"ג תבעיה בפריה ועבריה. ומית ל"ג ועבריה משום דשבועת ביטוי מיתת [נמי] נשמעי לי"ע וי"ג דמ"כ תנעיה ובפריה תרי מילי ניהו מדקתמר הכי נפיקו ולקמן בשמעתין מוכח דמחל היא דפריך מדכתב מעדות ה"ל למילף טפי מעדות שכן חטת הדיוט בשבועה תנעיה ובפריה ומוחין ומשני הכי נפיקו ולי מחיני כתרי מס כן לא נפיקו:

דאי אית ליה דר' אחא בדיני נפשות נמי משכחת לה. מתמע הכא דר' אחא אית ליה דומדנת נדיני נפשות ותימה דבפ' אחד דיני ממונות (סנהדרין דף ו:) גבי כילד מחיימין על דיני נפשות שמא תחמרו מחומר לחיתם ודייק נמי (שם:) הא נדיני ממונות [ה]אמרינן כמאן כר' אחא כו' משמע דלא אית ליה רבי אחא נדיני נפשות וי"ל דודאי מעיקרא דם"ד דלא מיתוקם כרבנן ע"כ מוקי לה כר' אחא ומית לן למימר דלא אית ליה רבי אחא נדיני ממונות דוקא ולא נדיני נפשות כי היכי דמיתוקם מתני' כוותיה אבל לפי המסקנא דמוקי לה כרבנן מ"ל דר' אחא אית ליה דומדנת נדיני נפשות ול"ל דלא אית ליה דומדנת אפי' נדיני נפשות לכ"ע כמו שעלתה לו נשיכה על לחנו ונקב קרוס של מוח לאפי' רבנן מודו בהאי דומדנת כדמוכח בפרק כל הנשבעין לקמן (דף מו:) כגון שעלתה לו נשיכה על גבו וכן בחילוי ידיו וי"ל דהמ"ל ולטעמיך:

על פי שנים עדים. מכר היה וכמ"ד (מכות דף ו: וסנהדרין ח:) דאין צריך התראה ומע"פ שהיה כאן פירכוס ובלבול רוח שהרי בחורכה היה לה היה פוטרו בשביל כך דזוקא גבי גלות הוא דפטרי' ליה בפ' כמה דינמות (דף קכ: וסס) משום דמייתרי קראי דכתיב כמה זמנין ויפל עליו וימות אבל מביתת ב"ד לא מיפטר בהכי מדע דהא אמרינן (סנהדרין עח:) שהיו מוציאים לוחו ומיהו מכאן יש לדמות ולאוקמיה כגון דמחייה בביתת דשיגא ולא פרכים וכן צריך לאוקומה למאן דמוקי בפ' אלו נערות (כתובות לג:) לקרא בשוגג ומאי ונקה ונקה מגלות[ה]:

אי טריפה הרג אי שלם הרג. תימה הא מחזינן בהו רובא דמרובא דייקינן לה בפ"ק דחולין (דף יא: וסס) דלא מייתינן דלמא בחקוס סריף נקב הוה וי"ל דמייתי כגון לחיכא למיחש מהס הרג: ועדיים

כל אחת ואחת בפני ב"ד ושלא בפני ב"ד אינו מדבר אלא בתביעת ממון עדות שלא עשה בה נשים כאנשים קרובים כרחוקים פסולין בכשרים ואינו חייב אלא אחת בפני ב"ד אינו דין שלא יהא מדבר אלא בתביעת ממון מה לפקדון שכן לא עשה בו מושבע כנשבע ומוזד בשונג תאמר בעדות שכן עשה בה מושבע כנשבע ומוזד בשונג ת"ל [ו]תחטא תחטא לגזירה שוה נאמר כאן [ז]תחטא ונאמר להלן [ח]תחטא מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון מתקיף לה רבה בר עולא [ט]או או ביטוי יוכיחו שהן אוין ויש עמהן שבועה ואין עמהן כהן ומדברים שלא בתביעת ממון מסתברא מפקדון הוה ליה למילף שכן חטאת מחטאת אלא מסתברא מפקדון ה"ל למילף שכן חטא במזיד תביעה וכפריה ועבריה אדרבה מביטוי הוה ליה למילף שכן חטאת שירדה לחומש הגך נפישין: ר"ע אומר [י]והיה כי יאשם לאחת מאלה יש מאלה שהוא חייב ויש מאלה שהוא פטור הא כיצד תבעו ממון חייב תבעו ד"א פטור איפוך אנא ר"ע אואין דר"א סמיך מאי ביניהו בין ר"א ובין ר"ע איכא ביניהו משביע עדי קרקע לר"א חייבין לר"ע פטורין [יא]ולר' יוחנן דאמר התם משביע עדי קרקע אפי' לר"א פטורין הכא מאי איכא בין ר"א לר"ע איכא ביניהו עדי קנם ר' יוסי הגלילי אומר והוא עד או ראה או ידע בעדות המתקיימת בראיה בלא ידיעה ובידיעה בלא ראיה הכתוב מדבר א"ל רב פפא לאביי לימא ר' יוסי הגלילי [יב]אית ליה דר' אחא [יג]דתניא ר' אחא אומר גמל האוחר בין הגמלים ונמצא גמל הרוג בצידו בידוע שזה הרגו דאי אית ליה דר' אחא בדיני נפשות נמי משכחת לה כר"ש בן שטח [יד]דתניא אר"ש בן שטח אראה בנחמה אם לא ראיתי אחד שרץ אחר חבירו לחורבה ורצתי אחריו ומצאתי סייף בידו ודם מטפטף והרוג מפרפר אמרתי לו רשע מי הרגו לזה או אני או אתה אבל מה אעשה שאין דמך מסור בידי שהרי אמרה תורה [טו]על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת אלא המקום יפרע ממך אמרו לא זזו משם עד שנשכו נחש ומת אפי' תימא אית ליה דרבי אחא בשלמא בלא ידיעה ראיה משכחת לה אלא ראיה בלא ידיעה היכי משכחת לה מי לא בעי מידע אם עובר כוכבים הרג או ישראל הרג אם אדם טרפה הרג או שלם הרג ש"מ קסבר רבי יוסי הגלילי משביע עדי קנם פטור דאי ס"ד חייב נהי דידיעה בלא ראיה אשכחן לה ראיה בלא ידיעה מי לא בעי מידע נכרית בעל בת ישראל בעל בתולה בעל בעולה בעל יתיב רב המנונא קמיה דרב יהודה ויתיב רב יהודה וקא מיבעיא ליה מנה מניתיך בפני פלוני ופלוני חייב כשלמא ידיעה בלא ראיה משכחת לה אלא ראיה בלא ידיעה היכי משכחת לה. מי לא בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי לך בפני פלוני ופלוני

ע א מיי' פ"ח מהלכות שכן חמצן שלכה יד סמג עשין סח טוש"ע מו"מ סימן תח סעיף כ:

רבינו חננאל

או או ביטוי יוכיחו שנאמר או נפש כי תשבע לבטא בשפתים. שהן אוין ויש בהן שבועה ואין בהן כהן ומדברין שלא בתביעת ממון כו'. חחטא חחטא ל"ש נאמר כאן ונפש כי חחטא (ושמעה קול אלה ונאמר להלן נפש כי חחטא) ומעלה מעל בה' וגו' מה להלן תביעת ממון אף כאן תביעת ממון. אדרבה מביטוי הוה ליה למילף. שכן תרוייהו חטאת לאפוקי פקדון ראשם הוא. ופרקינן מסתברא מפקדון הוה ליה למילף שכן תרוייהו חחטא חחטא כתיב בהו. ושניהן מביאין על הזדון כשוגג כדתנן בכריתות. ד' מביאין על הזדון כשוגגה ויש להן תוכיח לזה ולזה ושניהן עבירי על מצוה. למעוטי שבועת ביטוי דלית בה חדא מהני. אדרבה מביטוי הוה ליה למילף. שכן שבועת ביטוי ושבועת העדות ישנן שחיתן בקרבן עולה ויורד ואין בהן חומש והוויתהו כתיב בהו (חט חט) (חטאת) למעוטי פקדון דליתיה בעולה ויורד ואית ביה חומש (ואשם) ודחינן הגך דפקדון נפישי דהני ארבע והני הלת: ר' עקיבא אומר כתיב והיה כי יאשם לאחת מאלה. יש מאלה (שחייב) ויש מאלה שפטור. הא כיצד תבעו ממון חייב תבעו בדבר אחר פטור. איפוך אנא. ר' עקיבא נמי על אוין דדבי אליעזר סמיך לה ובעדי קרקע פליגי. לרבי אליעזר חייבין לרבי עקיבא פטורין: רבי יוסי הגלילי אומר והוא עד או ראה או ידע בעדות המתקיימת בראיה בלא ידיעה. כגון מנה מניתי לך בפני פלוני ופלוני ובידיעה בלא ראיה. כגון מנה מניתי בפני פלוני ופלוני. וכי האי גוונא לא משכחת לה אלא בתביעת ממון. ליפא ליח ליה לרבי יוסי הגלילי הא דתניא ר' אחא אומר גמל האוחר בין הגמלים ונמצא גמל הרוג בצדו בידוע שזה הרגו (דאיח) (דאי איח) ליה בדיני נפשות נמי משכחת לה כגון מעשה דשמעון בן שטח שראה אחד רץ אחר חבירו לחורבה ורץ אחריו ומצא אחד הרוג מפרפר ודם מטפטף כו' הנה ידע שודאי זה הרגו. אבל בראית העין לא ראהו. ואסיקנא אפילו תימא איח ליה. בשלמא ידיעה בלא ראיה משכחת לה כי האי גוונא אלא ראיה בלא ידיעה היכי משכחת לה לא בעי מידע עובד כוכבים הרג או ישראל הרג שלם הרג או טרפה הרג. ש"מ קסבר ר' יוסי הגלילי המשביע עדי קנם פטור. דאי ס"ד חייב בשלמא ידיעה בלא ראיה אלא ראיה בלא ידיעה היכי משכחת לה. מי לא בעי ידע אי נכרית בעל או בת ישראל בעל: מנה מניתי לך בפני פלוני ופלוני

תורה אור השלם

1. ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו:
ויקרא ה א
2. נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו:
ויקרא ה כא
3. או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה:
ויקרא ה ד
4. והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליקה:
ויקרא ה ה
5. על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד:
דברים יז ו

גליון הש"ס

רש"י ד"ה שכן תחטא וכו' תחטא לר"ש. תמוה לי הא קאי על ר"ח דלא ליף מתחטא מחטת. וגם הם ג"ש מה ג"ש לקן מחריס דלא ליף מדכתב מביטוי ול"ל למילף שכן מחטת מחטאת וגם מה נ"ל ר"ש דלעומתה דלחומר כיון דליף מחטת דר"ש מחטאת. ולזה היה נלפה בשבועה דמה לחמרין שכן מחטת מחטאת הייט דלומה יותר לפקדון כיון דבשניהם כתיב מחטת וכדאמרינן עלה מדכתב מביטוי שכן מחטאת מחטת הייט דלעניין זה דומה יותר ליביוט. ובכרי רש"י לע"ג:

מוסף רש"י

שזה הרגו. שדרך פוסים מזויינים (ל"ל מיוחים. עי' ירמיה ה ח) להכות פוסים שבמלחמה (סנהדרין לו:). או אני או אתה. ממנון כן שנת קאמר ליה הכי (שם).